

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ความสำคัญของการกีฬา

การกีฬานั้นมีความสำคัญและมีบทบาทต่อชีวิตความเป็นอยู่อย่างมาก เพราะกีฬาช่วยให้บุคคลมีสุขภาพสมบูรณ์ ดังที่ (เกษม สุวรรณกุล 2523 : 2) กล่าวว่า "นอกจากการศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้ได้ความรู้และการกีฬายังเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งของนิสิตนักศึกษา เพราะกีฬาสร้างคนให้มีพลานามัยที่สมบูรณ์ มีน้ำใจนักกีฬา" ดังนั้น ถ้าสามารถส่งเสริมให้เยาวชนของชาติได้เป็นนักกีฬาที่แท้จริงแล้วประเทศไทยจะมีประชากรที่ดีและมีคุณภาพ และตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) ได้กำหนดหลักการและปรัชญาการกีฬาไว้ว่า จะดำเนินการกีฬาเพื่อมวลชน "โดยส่งเสริมการกีฬาให้เป็นกิจกรรมที่พัฒนาเยาวชน และประชาชนให้เป็นผู้มีสุขภาพและสมรรถภาพดี มีระเบียบวินัย มีความสามัคคี และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ตลอดจนยกระดับมาตรฐานการกีฬาให้ทัดเทียมกับมาตรฐานสากล (เสถียร สมัตถภาพงค์ 2525 : 128) เพื่อเป็นการสนองนโยบายรัฐบาลตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 กรมการฝึกหัดครูจึงได้วางแผนพัฒนาการศึกษากรมการฝึกหัดครู พ.ศ. 2525-2529 ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาของชาติ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา กรมการฝึกหัดครูได้วางแผนเกี่ยวกับงานส่งเสริมการกีฬาสวัสดิการและนันทนาการ โดยมีเป้าหมายให้นักศึกษาทุกคนได้เล่นกีฬา และมีการแข่งขันกีฬาภายในวิทยาลัย ระดับกลุ่มวิทยาลัย และระดับเขตของกรมการฝึกหัดครู

การแข่งขันกีฬาเขตกรมการฝึกหัดครู

การแข่งขันกีฬาเขตฝึกหัดครูครั้งที่ 1 จัดเมื่อวันที่ 7-13 พฤศจิกายน

พ.ศ. 2515 ที่วิทยาลัยครูมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

วัตถุประสงค์ของการแข่งขันเพื่อ

1. ให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันกีฬาและกรีฑาและสามารถ

นำไปปฏิบัติได้

2. เพื่อให้มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัยและส่งเสริมให้มิน้ำใจนักกีฬา

3. เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพในการเล่นกีฬาและส่งเสริมสุขภาพพลานามัย

4. เพื่อส่งเสริมให้เรียนรู้วิธีการจัดการแข่งขันและมาตรฐานกีฬาสากล

5. เพื่อส่งเสริมให้มีระเบียบวินัย ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

ในการแข่งขันกีฬาเขตฝึกหัดครู ครั้งที่ 1 นั้น มีวิธีดำเนินการโดยแบ่งวิทยาลัยครูออกเป็นเขต แต่ละเขตให้จัดการแข่งขันภายในเขตเพื่อเลือกเป็นตัวแทนไปแข่งขันระหว่างเขตต่อไป

เขตต่าง ๆ แบ่งเป็น 6 เขต ดังต่อไปนี้

เขต 1. ประกอบด้วย วิทยาลัยครูยะลา วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช วิทยาลัยครูสงขลา และวิทยาลัยครูภูเก็ต

เขต 2. ประกอบด้วย วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูธนบุรี วิทยาลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง และวิทยาลัยครูเพชรบุรี

เขต 3. ประกอบด้วย วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูสวนดุสิต วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา

เขต 4. ประกอบด้วย วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยครูเทพสตรี ลพบุรี และวิทยาลัยครูนครสวรรค์

เขต 5. ประกอบด้วย วิทยาลัยครูนครราชสีมา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ วิทยาลัยครูมหาสารคาม วิทยาลัยครูอุบลราชธานี วิทยาลัยครูสกลนคร และวิทยาลัยครูอุดรธานี

เขต 6. ประกอบด้วย วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก วิทยาลัยครูอุดรดิศถ วิทยาลัยครูลำปาง วิทยาลัยครูเชียงใหม่

ประเภทของกีฬาที่จัดแข่งขัน มีทั้งหมด 10 ประเภท คือ กรีฑา ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส มวยสากล ยกน้ำหนักและ

จักรยาน

จำนวนนักกีฬาทั้งสิ้น 1200 คน

การแข่งขันกีฬาเขตฝึกหัดครูครั้งที่ 2 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นการแข่งขันกีฬาเขตกรรมกรฝึกหัดครู และจัดการแข่งขันเมื่อเดือน มีนาคม พ.ศ. 2524 (ห่างจากการแข่งขันครั้งแรกถึง 10 ปี ทั้งนี้เนื่องจากเกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในช่วงปี 2516) โดยจัดการแข่งขันขึ้น ที่วิทยาลัยครูนครปฐม มีการเปลี่ยนแปลงการแบ่งเขตตามกลุ่มวิทยาลัยครู ซึ่งแบ่งการบริหารงานเป็น 6 กลุ่มดังนี้

- เขต 1. ได้แก่กลุ่มวิทยาลัยครูนครหลวง
- เขต 2. ได้แก่กลุ่มวิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลาง
- เขต 3. ได้แก่กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- เขต 4. ได้แก่กลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ
- เขต 5. ได้แก่กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก
- เขต 6. ได้แก่กลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้

ประเภทของกีฬาที่จัด มี 7 ประเภท คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ เทเบิลเทนนิส บวยสากลสมัครเล่นและกรีฑา

การแข่งขันกีฬาเขตกรรมกรฝึกหัดครูครั้งที่ 3 จัดเมื่อวันที่ 23-28 มกราคม พ.ศ. 2526 ที่วิทยาลัยครูสงขลา

การแข่งขันกีฬาเขตกรรมกรฝึกหัดครูครั้งที่ 4 จัดเมื่อวันที่ 25-30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2527 ที่วิทยาลัยครูเชียงใหม่

ในการแข่งขันกีฬาเขตกรรมกรฝึกหัดครูครั้งที่ 3 และครั้งที่ 4 ใช้การดำเนินงานการแบ่งเขต และประเภทของกีฬาเช่นเดียวกันกับการแข่งขันกีฬาเขตกรรมกรฝึกหัดครูครั้งที่ 2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

พิทักษ์ พลจันทร์ (2523 : หน้า ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในส่วกลาง" โดยใช้แบบสอบถามผู้บริหารโรงเรียน 238 คน อาจารย์หัวหน้าหมวดพลานามัย 238 คน และเจ้าหน้าที่พลศึกษา 24 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดการแข่งขันระหว่างโรงเรียนเน้นวัตถุประสงค์ในด้านการปลูกฝังให้นักเรียนรักการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬา การเพิ่มพูนทักษะและการใช้ความสามารถในเชิงกีฬาที่แท้จริงการส่งเสริมความสามัคคีกลมเกลียว และการฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ประเภทกีฬาโรงเรียนส่งเข้าแข่งขันมากที่สุดได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอลและกรีฑา

2. ปัญหาที่โรงเรียนประสบได้แก่ โรงเรียนไม่มีงบประมาณในการดำเนินงาน การเตรียมตัวนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขัน นักกีฬาของโรงเรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนต่ำ การแข่งขันมุ่งไปที่การเอาชนะกันเป็นสำคัญ นักกีฬาส่วนใหญ่มีภารกิจประจำวันที่ต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานบ้าน ทักษะทางการกีฬาประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนโดยทั่วไปมีมาตรฐานต่ำ ครูพลศึกษามิงานสอนมาก ไม่มีเวลาฝึกสอนนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขัน ความยากลำบากในการควบคุมความประพฤติและมารยาทในการดูกีฬาในสนามแข่งขัน

3. ปัญหาที่กรมพลศึกษาประสบได้แก่ ความยากลำบากในการของงบประมาณเพื่อจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ความยากลำบากในการจัดแพทย์พยาบาลที่อยู่ประจำสนามตลอดฤดูกาลแข่งขัน ความยากลำบากในการจัดหาสนามแข่งขันให้เพียงพอกับความต้องการ

วีระพงษ์ บางท่าไม้ (2524 : หน้า ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัด" การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัดของเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดทุกจังหวัด ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามแบบ

ตรวจคำตอบมาตรฐานส่วนประ เป็นค่าและแบบปลายเปิด โดยส่งแบบสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด 144 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมา 120 ชุด คิดเป็นร้อยละ 78.50 ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย นำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ผลการวิจัยปัญหาส่วนใหญ่ที่เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดประสบมาก คือ การขาดแคลนในด้านงบประมาณ ในการดำเนินงาน จำนวนเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด อุปกรณ์และสนาม ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินกีฬาตลอดจนขาดความเอาใจใส่ของผู้บริหารงานกีฬาจังหวัด ความนิยมกีฬาของประชาชน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ฟุตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อและกรีฑาตามลำดับ ประมาณการจัดการแข่งขันเฉลี่ยทุกจังหวัดใน 1 ปี ฟุตบอล 3 ครั้ง บาสเกตบอล 2 ครั้ง วอลเลย์บอล 2 ครั้ง เซปักตะกร้อ 2 ครั้ง และกรีฑา 2 ครั้ง

ไชยรัตน์ คุณาชีวะ (2524 : หน้า ๖) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย" ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย จำนวน 17 คน คณะกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 8 จำนวน 100 คน และหัวหน้าทีมกีฬา ซึ่งเป็นตัวแทนของนักกีฬา 100 คน โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลวิจัยพบว่าคณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ผู้จัดการทีมและหัวหน้าทีมต่างมีความเห็นตรงกันว่ากีฬามหาวิทยาลัยสนองวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขัน เป็นส่วนมาก ทางด้านปัญหาเกี่ยวกับการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยและผู้จัดการทีม มีความเห็นตรงกันว่า มีปัญหาด้านงบประมาณและบุคคลากรมาก ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ พบว่ามีน้อย

พัฒนชาติ กฤติบวร (2525 : หน้า ๖) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษา" โดยส่งแบบสอบถามไปยังคณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยพลศึกษา 50 คน คณะกรรมการจัดการดำเนินการแข่งขัน 50 คน และผู้ควบคุมนักกีฬา 50 คน ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยพลศึกษา คณะกรรมการจัดดำเนินการแข่งขัน และผู้ควบคุมทีมนักกีฬา ต่างมีความเห็นตรงกันว่า กีฬา

วิทยาลัยพลศึกษาสนองวัตถุประสงค์การจัดการแข่งขัน เป็นส่วนมาก ทางด้านปัญหาเกี่ยวกับการจัดการดำเนินการแข่งขัน และผู้ควบคุมทีมนักกีฬา มีความเห็นแตกต่างกันยกเว้นในด้านงบประมาณและบุคคลากร และทั้งสามกลุ่มมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05

ชัชวาลย์ เริงฉลาด (2526 : 65-66) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้จัดเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนของจังหวัดในส่วนภูมิภาค" โดยส่งแบบสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่ผู้จัดเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนจำนวน 72 จังหวัด จังหวัดละ 2 คน รวม 144 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่เจ้าหน้าที่ผู้จัดเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียน ประสบมากที่สุดคือ งบประมาณไม่เพียงพอ ปัญหาที่ประสบมากคืองบประมาณส่งมาล่าช้า อุปกรณ์มีราคาแพง ขาดสถานที่ เปลี่ยนเครื่องแต่งกายนักกีฬา ผู้ฝึกสอนมุ่งแต่ให้นักเรียนเอาชัยชนะ ผู้บริหารมุ่งหวังผลชนะเพื่อชื่อเสียงของโรงเรียน ผู้ตัดสินไม่เพียงพอ เจ้าหน้าที่จัดกีฬานักเรียนในจังหวัดไม่เพียงพอ วัตถุประสงค์ในการจัดและดำเนินงานข้อที่เห็นความสำคัญมากที่สุดคือ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน มีนิสัยรักการกีฬา และการออกกำลังกาย ฝึกให้นักเรียนมีน้ำใจนักกีฬา ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและเคารพกติกาการแข่งขัน ฝึกให้นักเรียนเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่ผู้เล่นด้วยกันและเพื่อสนองนโยบายของทางราชการ

เบญจวรรณ วงศ์สุวรรณ (2526 : หน้า ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย" โดยส่งแบบสอบถามไปยังคณะกรรมการกีฬาเขตแห่งประเทศไทย 30 คน คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเขต 170คน ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการจัดการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ การประสานงานของกรรมการฝ่ายต่าง ๆ งบประมาณในการจัดการแข่งขันไม่เพียงพอ งบประมาณที่ได้รับจากองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยล่าช้า ทำให้มีปัญหาในการเตรียมงานต่าง ๆ การเบิกจ่ายมีขั้นตอนมากเกินไป เบี้ยเลี้ยงนักกีฬาที่ได้รับไม่เพียงพอกับรายจ่าย สถานที่พักและอุปกรณ์เครื่องนอนมีจำนวนไม่เพียงพอ สนามแข่งขันมี

อาณาเขตบริเวณและที่นั่งคูหาไม้เพียงพอต่อคนชม สถานที่พักมีห้องน้ำห้องส้วมจำนวนไม่เพียงพอ อุปกรณ์สำหรับการฝึกซ้อมไม้เพียงพอ

ศุภฤกษ์ มั่นใจคน (2527 : หน้า ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนักกีฬาและผู้จัดการทีม เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย" ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังนักกีฬา 400 คน ผู้จัดการทีม 100 คน ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาและผู้จัดการทีม มีความเห็นว่าการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในระดับมาก ขอบังคับว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ประเภทกีฬาที่จัดมีความเหมาะสมดี ด้านงบประมาณ นักกีฬาและผู้จัดการทีม เห็นว่าเบียดเบียนนักกีฬาวินละ 20 บาท เป็นอัตราที่ยังไม่เหมาะสม และไม่เห็นด้วยกับการให้มีการโฆษณาเกี่ยวกับสุราหรือนูรีเพื่อหารายได้มาสนับสนุนเพิ่มเติม ด้านการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย นักกีฬาและผู้จัดการทีม เห็นด้วยมากที่สุดว่านักกีฬาที่บาดเจ็บหรือป่วย ควรได้รับการดูแลรักษาอย่างถูกต้องและรวดเร็ว ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการแข่งขัน นักกีฬาและผู้จัดการทีม เห็นว่าการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยนั้นมีประโยชน์มาก

งานวิจัยในต่างประเทศ

คาโปลวิทส์ (Kaplowitz 1978 : 7210 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "แนวทางที่เป็นรากฐานแห่งความยุติธรรมในการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนราษฎร์ในระดับมัธยมศึกษา" โดยการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน แล้วนำมาวิเคราะห์และนำไปสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนโดยการสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนของเมืองมิดเดิลเซกส์ รัฐนิวเจอร์ซีย์ ผลการวิจัยพบว่าการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพต้องวางอยู่บนรากฐานของปัจจัย 3 ประการ คือ

1. ลักษณะของการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

2. การจัดการแข่งขันต้องเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ กฎ กติกาของสหพันธ์กีฬานานาชาติ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขัน

3. ยึดหลักของความเสมอภาคในการเข้าร่วมการแข่งขันของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงอย่างเท่าเทียมกัน

นอกจากนี้ยังสรุปอีกว่า การพัฒนาโปรแกรมการแข่งขันกีฬาส่วนใหญ่จะมุ่งตรงไปที่ผู้บริหาร ซึ่งจะต้องจัดให้ตามความจำเป็น และความต้องการของนักเรียน

ลิวอิส (Lewis 1979 : 1951 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ผลการวิเคราะห์ของการจัดการแข่งขันกีฬาภายในทางด้านการให้การสนับสนุนของมหาวิทยาลัยระดับสูงในรัฐ เทนเนสซี" ใช้เครื่องมือวิเคราะห์ที่สร้างขึ้นโดย คริสโตเฟอร์ อัลแลน บราวน์ (Cristopher Alan Brown) ผลการวิจัยพบว่า

1. การดำเนินการในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัย กระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากกระบวนการให้คะแนน การให้รางวัลและการประชาสัมพันธ์
2. การจัดการแข่งขันกีฬาภายในของทุกมหาวิทยาลัย มีความมุ่งหมายและเหตุผลในการจัด
3. การจัดการแข่งขันใช้ผู้บริหารงานระดับมืออาชีพ เป็นผู้ดำเนินการ แต่ละมหาวิทยาลัยคล้ายคลึงกัน
4. การบริหารงานด้านนี้กำลังมีการเปลี่ยนแปลงจากนักศึกษาที่เคยดำเนินการมา เป็นการใช้ผู้ที่มีความชำนาญงานโดยตรง
5. การจัดการปฐมพยาบาลยังมีน้อย
6. การสนับสนุนทางการเงินของการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ สมดุลย์ เหมาะสมกับความต้องการ
7. กฎ ระเบียบ การแข่งขันมีความตรง (Validity) และเหมาะสมดี
8. ระบบการให้คะแนนยังไม่มี การเน้นมากถึงระดับสูง
9. ไม่นิยมกระทำให้มีธรรมเนียมการจัดงาน เลี้ยงฉลองรางวัลจากการแข่งขัน

วัตคิน (Watkin 1983: 705-A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาในโรงเรียนมัธยม ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬาอย่างค่อเนื่องของนักศึกษาระดับวิทยาลัย ในรัฐนิวเซาท์เวล ประเทศออสเตรเลีย" โดยใช้แบบสอบถาม สอบถามนักศึกษา 260 คน ที่เคยเรียนในโรงเรียนมัธยมในรัฐนิวเซาท์เวล ผลการวิจัยได้พบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬาที่ต่างกัน และโรงเรียนมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาอย่างค่อเนื่องของนักเรียนชาย ระดับการมีส่วนร่วมกิจกรรมการกีฬาในปัจจุบันขึ้นอยู่กับเพศ และวิชาเอกที่นักศึกษาเรียนอยู่ ผู้ชายร่วมกิจกรรมมากกว่าเพศหญิง ผู้เรียนวิชาเอกพลศึกษาร่วมกิจกรรมการกีฬามากกว่าวิชาเอกอื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย